

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1951 No. 125

Overgelegd aan de Staten-Generaal door de Minister
van Buitenlandse Zaken

A. TITEL

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot het invoeren in Nederland, België en Luxemburg van een eenvormige wet betreffende het internationaal privaatrecht; 's-Gravenhage, 11 Mei 1951

B. TEKST

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, Zijne Koninklijke Hoogheid de Koninklijke Prins van België en Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg;

Bezield door het verlangen naar vernieuwing van Hun wetgeving en door de wens naar gelijkvormigheid in de rechtsbeginselen en naar overeenstemming in de juridische oplossingen voor Hun landen overeenkomstig de gedachte welke ten grondslag ligt aan het op 17 April 1948 te Brussel ondertekende protocol tot instelling van de Belgisch-Nederlands-Luxemburgse Studiecommissie tot eenmaking van het Recht;

Van mening zijnde, dat het internationaal privaatrecht zich in het bijzonder leent voor een herziening in Hun landen en dat het wenselijk is een zodanige herziening tot stand te brengen bij wijze van eenvormige wet;

Voorts van oordeel zijnde, dat gemeenschappelijke regels van het internationaal privaatrecht een gelijke rechtstoepassing in de drie landen ten zeerste bevorderen zullen en daarmee blijk zullen geven van hetgeen in deze richting door samenwerking is te bereiken;

Bovendien erkennende, dat de regeling van het internationaal privaatrecht zodanig moet zijn als in een internationale samenleving past en dat zij derhalve geen onderscheid mag maken tussen de voor eigen staatsburgers geldende bepalingen en die welke zijn voorgeschreven voor vreemdelingen en de regeling evenmin alleen mag gelden in het rechtsverkeer tussen de drie landen onderling;

Hebben besloten, te dien einde, een verdrag te sluiten betreffende het vaststellen in Nederland, België en Luxemburg van een eenvormige wet betreffende het internationaal privaatrecht en hebben tot Hun Gevolmachtigden benoemd, te weten:

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Zijne Excellentie de Heer H. Mulderije, Hoogstderzelver Minister van Justitie;

Zijne Koninklijke Hoogheid de Koninklijke Prins van België:

Zijne Excellentie de Heer L. Moyersoën, Zijn Minister van Justitie;

Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg:

Zijne Excellentie de Heer Eugène Schaus, Hoogstderzelver Minister van Justitie;

die, na elkander hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben overgelegd, zijn overeengekomen als volgt:

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, Son Altesse Royale le Prince Royal de Belgique, Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg;

Animés du désir de rénover Leur législation et de réaliser l'uniformité des principes du droit et la concordance des solutions juridiques dans Leurs pays, conformément à l'esprit qui est à la base du protocole instituant la commission d'étude belgo-néerlando-luxembourgeoise pour l'unification du droit, signé à Bruxelles le 17 avril 1948;

Estimant que le droit international privé se prête particulièrement à une révision dans Leurs pays et qu'il est désirable qu'il soit procédé à une telle révision par l'adoption d'une loi uniforme;

Estimant d'autre part que des règles communes de droit international privé favoriseront dans une large mesure une application uniforme du droit dans les trois pays et témoigneront de ce que la collaboration peut réaliser dans cette voie;

Reconnaissant enfin que la réglementation du droit international privé doit s'adapter à la vie d'une société internationale et qu'elle ne peut par conséquent faire de distinction entre les dispositions valables pour les nationaux et celles prescrites pour les étrangers, ni s'appliquer uniquement aux relations juridiques s'établissant entre les trois pays;

Ont décidé, dans ce but, de conclure un traité visant à introduire aux Pays-Bas, en Belgique et au Luxembourg une loi uniforme relative au droit international privé et ont nommé Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

Son Excellence Monsieur H. Mulderije, Son Ministre de la Justice;

Son Altesse Royale le Prince Royal de Belgique:

Son Excellence Monsieur L. Moyersoen, Son Ministre de la Justice;

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg:

Son Excellence Monsieur Eugène Schaus, Son Ministre de la Justice;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Artikel 1.

1. De Hoge Verdragsluitende Partijen verbinden zich de eenvoudige wet betreffende het internationaal privaatrecht, vervat in de bijlage van dit Verdrag, in Hun wetgeving in te voeren met ingang van de datum van inwerkingtreding van het verdrag hetzij in een der oorspronkelijke teksten, hetzij in beide teksten.

2. In de eenvoudige wet betekenen de uitdrukkingen „Nederland/België/Luxemburg” of „Nederlands/Belgisch/Luxemburgs”, voor Nederland: „Nederland” of „Nederlands”, voor België: „België” of „Belgisch” en voor Luxemburg: „Luxemburg” of „Luxemburgs”.

Artikel 2.

1. Behoudens in geval van dringende noodzakelijkheid kan dit verdrag niet worden opgezegd vóór het einde van een termijn van twee jaar te rekenen vanaf de datum van zijn inwerkingtreding. De opzegging zal geschieden door een schriftelijke, aan de beide andere landen langs diplomatieke weg verstrekte kennisgeving van opzegging. In dat geval zal de opzegging van kracht worden met ingang van de eerste Januari volgende op het verstrijken van een termijn van drie maanden nadat de kennisgeving aan de beide andere landen is verstrekt.

2. In plaats van dit verdrag op te zeggen kan ieder land een bepaald geformuleerd voorstel tot wijziging van een of meer artikelen doen en daarvan op dezelfde wijze als van een opzegging aan de beide andere landen kennisgeven. In dat geval zullen de drie landen trachten omtrent dit voorstel tot overeenstemming te komen. Is met ingang van de eerste Januari na het verloop van drie maanden nadat de kennisgeving aan de beide andere landen is verstrekt, geen overeenstemming bereikt, dan kan het land, hetwelk het voorstel gedaan heeft, zijn wetgeving dienovereenkomstig wijzigen. Van de wijziging wordt op dezelfde wijze als van het voorstel aan de beide andere landen kennis gegeven. Ieder van deze beide landen is alsdan bevoegd het verdrag op te zeggen. De opzegging zal drie maanden nadat de kennisgeving daarvan aan de beide andere landen is verstrekt, van kracht worden.

Artikel 3.

Door de bekrachtiging van dit verdrag worden Nederland en België niet verplicht de eenvoudige wet ook in hun overzeese gebiedsdelen in te voeren en wordt Nederland nimmer verplicht de eenvoudige wet toe te passen in de verhoudingen tot Suriname, de Nederlandse Antillen en Nieuw-Guinea, alsmede in de verhoudingen tot de Republiek Indonesië.

Artikel 4.

1. Dit verdrag doet geen afbreuk aan te voeren gesloten verdragen of overeenkomsten, die bepalingen bevatten welke strijdig zijn met de voorschriften van de eenvoudige wet.

Article 1.

1. Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à introduire dans Leur législation à la date de l'entrée en vigueur du présent traité, soit dans l'un des textes originaux, soit dans les deux textes, la loi uniforme relative au droit international privé annexée au traité.

2. Dans la loi uniforme, les termes „aux Pays-Bas/en Belgique/au Luxembourg” ou „néerlandais/belge/luxembourgeois” doivent s'entendre pour les Pays-Bas: „aux Pays-Bas” ou „néerlandais”, pour la Belgique: „en Belgique” ou „belge” et pour le Luxembourg: „au Luxembourg” ou „luxembourgeois”.

Article 2.

1. Sauf en cas de nécessité urgente, le présent traité ne pourra être dénoncé avant l'expiration d'un délai de deux ans à compter de la date de son entrée en vigueur. La dénonciation se fera par un avis de dénonciation écrit, notifié aux deux autres pays par la voie diplomatique. Dans ce cas, la dénonciation sortira ses effets au premier janvier qui suit l'expiration d'un délai de trois mois après la date de la notification faite aux deux autres pays.

2. Chaque pays peut, au lieu de dénoncer le présent traité, formuler une proposition précise de modification d'un ou de plusieurs articles de la loi uniforme; cette communication se fera aux deux autres pays de la même manière qu'une dénonciation. Les trois pays s'efforceront, dans ce cas, d'arriver à un accord. Si, au premier janvier qui suit l'expiration du délai de trois mois après la date de la communication faite aux deux autres pays, aucun accord n'est intervenu, le pays qui a fait la proposition peut modifier sa législation dans le sens proposé. La modification est portée à la connaissance des deux autres pays de la même manière que la proposition. Dès lors, chacun des deux pays peut dénoncer le traité. La dénonciation sortira ses effets à l'expiration d'un délai de trois mois après qu'elle aura été communiquée aux deux autres pays.

Article 3.

La ratification du présent traité n'engage ni les Pays-Bas ni la Belgique à introduire la loi uniforme dans leurs territoires d'outre-mer et n'obligera jamais les Pays-Bas à appliquer cette loi dans les relations avec Surinam, les Antilles néerlandaises et la Nouvelle-Guinée, ainsi que dans les relations avec la République d'Indonésie.

Article 4.

1. Le présent traité ne porte pas atteinte aux traités ou conventions conclus avant sa mise en vigueur et qui contiendraient des dispositions contraires à la loi uniforme.

2. Behoudens met overeenkomstige toepassing van het in het tweede lid van artikel 2 bepaalde, verbinden de Hoge Verdragsluitende Partijen zich daarna geen verdrag met afwijkende bepalingen te sluiten.

Artikel 5.

Dit verdrag zal worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging zullen zo spoedig mogelijk in de archieven van het Ministerie van Buitenlandse Zaken te 's-Gravenhage worden neergelegd. Dit verdrag zal in werking treden zes maanden nadat de laatste akte van bekrachtiging zal zijn neergelegd.

Ten blijke waarvan de bovengenoemde Gevolmachtigden dit verdrag hebben ondertekend en van hun zegel hebben voorzien.

Gedaan in drievoud te 's-Gravenhage, de 11 Mei 1951 in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

(w.g.) H. MULDERIJE.

BIJLAGE

EENVORMIGE WET BETREFFENDE HET INTERNATIONAAL PRIVAATRECHT.

Artikel 1.

Tenzij anders is bepaald, worden in de volgende artikelen onder de wet van een land verstaan de in dat land geldende rechtsregels met uitsluiting van die betreffende het internationaal privaatrecht.

Voor de toepassing van de volgende artikelen wordt de woonplaats van een persoon vastgesteld zonder acht te slaan op eisen, die een Staat aan vreemdelingen voor de verkrijging van een woonplaats binnen zijn gebied stelt.

Artikel 2.

De staat, de rechtsbevoegdheid en de handelingsbekwaamheid van een natuurlijk persoon worden bepaald door zijn nationale wet.

Nochtans kan hij die krachtens zijn nationale wet handelingsonbekwaam is, geen beroep op die onbekwaamheid doen tegenover degene, die hem bij het verrichten ener rechtshandeling, te goeder trouw en in overeenstemming met de wet van de plaats der handeling, als handelingsbekwaam heeft beschouwd.

Artikel 3.

Het bestaan van een rechtspersoon, alsmede de organen welke haar vertegenwoordigen, worden bepaald door de wet van het land der vestiging.

2. Sous réserve de se conformer aux dispositions du deuxième alinéa de l'article 2, les Hautes Parties Contractantes s'engagent à ne conclure après cette date aucun traité contenant des dispositions dérogatoires.

Article 5.

Le présent traité sera ratifié. Les instruments de ratification seront déposés au plus tôt dans les archives du Ministère des Affaires Etrangères des Pays-Bas. Le présent traité entrera en vigueur six mois après le dépôt du dernier instrument de ratification.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent traité et l'ont revêtu de leur sceau.

Fait à La Haye, le 11 mai 1951 en triple exemplaire, en langues française et néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

(signé) L. MOYERSON.

(signé) E. SCHAUS.

ANNEXE

LOI UNIFORME RELATIVE AU DROIT INTERNATIONAL PRIVE.

Article 1.

Sauf disposition contraire, la loi d'un pays s'entend, dans les articles suivants, des règles de droit en vigueur dans ce pays, à l'exclusion des règles de droit international privé.

Pour l'application des articles suivants, le domicile d'une personne est déterminé sans tenir compte des conditions auxquelles un Etat pourrait subordonner l'acquisition d'un domicile par des étrangers sur son territoire.

Article 2.

L'état et la capacité des personnes physiques sont déterminés par leur loi nationale.

Toutefois, la personne qui est déclarée incapable par sa loi nationale ne peut invoquer son incapacité contre celui qui, dans un acte juridique, l'aura de bonne foi et conformément à la loi du lieu de l'acte, considérée comme capable.

Article 3.

L'existence d'une personne juridique, ainsi que les organes qui la représentent, sont déterminés par la loi du pays où elle a son siège.

De rechtsbevoegdheid van een elders gevestigde rechtspersoon kan in Nederland/België/Luxemburg niet groter zijn dan die van een aldaar gevestigde overeenkomstige rechtspersoon.

Voor de toepassing van dit artikel wordt een rechtspersoon geacht daar gevestigd te zijn, alwaar de hoofdadministratie van de rechtspersoon is gevestigd.

Artikel 4.

De rechten en verplichtingen tussen echtgenoten worden bepaald door de nationale wet van de man. Wanneer nochtans de nationale wet van de man de gehuwde vrouw geheel of ten dele onbekwaam verklaart, wordt een zodanige bepaling op de vrouw, die een andere nationaliteit dan haar man heeft, slechts toegepast, voor zover als haar nationale wet daarmede overeenstemt.

Artikel 5.

De nationale wet van de man op het ogenblik der huwelijksvoltrekking bepaalt het huwelijksgoederenrecht der echtgenoten met inbegrip van de mogelijkheid om door huwelijksvoorwaarden van de wettelijke regeling af te wijken en de gevolgen van deze huwelijksvoorwaarden.

Wanneer nochtans de man nimmer in zijn vaderland een woonplaats heeft gehad of wanneer reeds meer dan vijf jaren verstreken zijn sinds hij zich blijvend in den vreemde gevestigd heeft, wordt, bij gebreke van huwelijksvoorwaarden, het huwelijksgoederenrecht bepaald door de wet van het land waar de echtgenoten onmiddellijk na de huwelijksvoltrekking hun gemeenschappelijke woonplaats vestigen, tenzij de nationale wet van de man dit huwelijksgoederenrecht niet toelaat.

De wet, die het huwelijksgoederenrecht bepaalt, regelt ook de mogelijkheid om tijdens het huwelijk huwelijksvoorwaarden te maken of te wijzigen, benevens de gevolgen van dien. Wanneer de man tijdens het huwelijk van nationaliteit verandert, is te dezen de wet van de nieuwe nationaliteit beslissend.

Een verandering, die aldus in het huwelijksgoederenrecht mocht worden gebracht, heeft geen terugwerkende kracht ten nadele van derden.

Artikel 6.

De nationale wet van de echtgenoot, die echtscheiding vraagt, bepaalt in welke gevallen deze kan worden uitgesproken.

Nochtans wordt in Nederland/België/Luxemburg geen vordering of verzoek tot een echtscheiding toegewezen, indien in het gegeven geval de Nederlandse/Belgische/Luxemburgse wet geen echtscheiding toelaat.

Artikel 7.

Het in het vorige artikel omtrent de echtscheiding bepaalde vindt overeenkomstige toepassing op de scheiding van tafel en bed. Boven-

La personne juridique ayant son siège à l'étranger ne peut avoir aux Pays-Bas/en Belgique/au Luxembourg plus de droits que la personne juridique du type correspondant ayant son siège dans le pays.

Pour l'application du présent article, la personne juridique est considérée comme ayant son siège au lieu où est établie son administration centrale.

Article 4.

Les droits et devoirs respectifs des époux sont déterminés par la loi nationale du mari. Toutefois, lorsque la loi nationale du mari déclare la femme mariée totalement ou partiellement incapable, cette disposition ne s'applique à la femme qui a une nationalité différente de celle de son mari, que dans la mesure où la loi nationale de la femme y est conforme.

Article 5.

La loi nationale du mari au moment de la célébration du mariage détermine le régime matrimonial, y compris la possibilité de déroger par contrat de mariage au régime matrimonial légal, ainsi que les effets du contrat de mariage.

Toutefois, si le mari n'a jamais eu de domicile dans son pays ou si plus de cinq années se sont écoulées depuis qu'il s'est établi à demeure à l'étranger, le régime matrimonial est, en l'absence de contrat de mariage, celui que prévoit la loi du pays où les époux fixent leur domicile immédiatement après la célébration du mariage, à moins que ce régime ne soit pas autorisé par la loi nationale du mari.

La loi qui détermine le régime matrimonial règle aussi la possibilité de conclure ou de modifier un contrat de mariage durant le mariage, ainsi que les effets de pareil contrat ou de pareille modification. Toutefois, lorsque le mari change de nationalité durant le mariage, ces questions sont réglées par la nouvelle loi nationale.

Les modifications ainsi apportées au régime matrimonial ne produisent aucun effet rétroactif au préjudice des tiers.

Article 6.

La loi nationale de l'époux demandeur détermine dans quels cas le divorce peut être admis.

Toutefois, aucune demande ou requête en divorce ne peut être accueillie aux Pays-Bas/en Belgique/au Luxembourg dans des cas où la loi néerlandaise/belge/luxembourgeoise n'admet pas le divorce.

Article 7.

Les dispositions de l'article précédent relatives au divorce s'appliquent à la séparation de corps. De plus, la séparation de corps peut

dien kan in Nederland/België/Luxemburg een scheiding van tafel en bed worden uitgesproken, indien in het gegeven geval volgens de Nederlandse/Belgische/Luxemburgse wet een scheiding van tafel en bed mogelijk is en volgens de nationale wet van de eiser slechts een echtscheiding.

Artikel 8.

Wanneer tijdens een huwelijk alleen één der echtgenoten van nationaliteit verandert, wordt daardoor de volgens de artikelen 4, 6 en 7 toepasselijke wet niet gewijzigd.

Deze regel geldt niet wanneer de vrouw wederom de nationaliteit verkrijgt, die zij vóór het huwelijk bezat.

Artikel 9.

De betrekkingen tussen ouders en wettige kinderen worden beheerst door de nationale wet van de vader.

Dezelfde wet beheerst de betrekkingen tussen een vader en zijn buitenechtelijk kind. Evenzo worden de betrekkingen tussen een moeder en haar buitenechtelijk kind door haar nationale wet beheerst.

De in het vorige lid aangewezen wet is toepasselijk zowel op een vordering tot inroeping of betwisting van staat als op een vordering, die tot niet meer dan levensonderhoud strekt. Nochtans wordt de verplichting van een vader of een moeder tot het verstrekken van levensonderhoud aan een buitenechtelijk kind bepaald door de nationale wet van het kind, indien deze wet voor het kind gunstiger is dan de nationale wet van de vader of de moeder.

De Nederlandse/Belgische/Luxemburgse rechter kan slechts dan in een procedure tot inroeping of betwisting van staat of tot het verstrekken van levensonderhoud een onderzoek naar de afstamming of naar buitenechtelijke gemeenschap instellen, indien aan de voorwaarden voldaan is, die de Nederlandse/Belgische/Luxemburgse wet voor de toelaatbaarheid van een zodanig onderzoek stelt.

Artike 10.

De voogdij over een minderjarige wordt beheerst door zijn nationale wet.

Zolang voor een minderjarige een overeenkomstig zijn nationale wet aangewezen vertegenwoordiger ontbreekt, alsmede in spoedeisende gevallen, kunnen in het land van het gewone verblijf van de minderjarige maatregelen volgens het aldaar geldend recht worden getroffen strekkende tot de bescherming van zijn persoon en goederen.

In dezelfde gevallen worden de maatregelen, die tot bescherming van de goederen van de minderjarige krachtens de wet der ligging getroffen worden, als geldig erkend.

être prononcée aux Pays-Bas/en Belgique/au Luxembourg au cas où la séparation de corps est possible d'après la loi néerlandaise/belge/luxembourgeoise, alors que la loi nationale du demandeur n'admet que le divorce.

Article 8.

Lorsque durant le mariage l'un des époux change seul de nationalité, la loi déterminée suivant les articles 4, 6 et 7 reste applicable, sans égard à ce changement de nationalité.

Cette règle ne s'applique pas lorsque la femme acquiert à nouveau la nationalité qu'elle possédait avant le mariage.

Article 9.

Les rapports entre parents et enfants légitimes sont régis par la loi nationale du père.

Cette loi régit aussi les rapports entre le père et son enfant naturel. De même, les rapports entre la mère et son enfant naturel sont régis par la loi nationale de la mère.

La loi applicable en vertu de l'alinéa précédent régit tant l'action en réclamation ou en contestation d'état que l'action qui ne tend qu'à l'allocation d'une pension alimentaire. Toutefois, l'obligation alimentaire du père ou de la mère à l'égard de l'enfant naturel est déterminée par la loi nationale de ce dernier, lorsque cette loi est plus favorable à l'enfant que la loi nationale du père ou de la mère.

Le juge néerlandais/belge/luxembourgeois ne peut, dans une instance en réclamation ou en contestation d'état ou dans une instance en allocation d'une pension alimentaire, ordonner la recherche de la filiation paternelle ou maternelle ou de relations hors mariage, s'il n'est satisfait aux conditions auxquelles la loi néerlandaise/belge/luxembourgeoise subordonne la recevabilité de cette recherche.

Article 10.

La tutelle du mineur est régie par sa loi nationale.

Aussi longtemps qu'il n'a pas été désigné de représentant au mineur conformément à sa loi nationale, de même qu'en cas d'urgence, des mesures pour la protection de la personne et des biens du mineur peuvent être prises dans le pays de la résidence habituelle de celui-ci et conformément à la loi de ce pays.

Dans les mêmes cas, sont reconnues valables les mesures prises pour la protection des biens du mineur, conformément à la loi de la situation de ces biens.

Artikel 11.

Het in het vorige artikel bepaalde vindt overeenkomstige toepassing, wanneer tot bescherming van meerderjarigen maatregelen, die hun handelingsbekwaamheid betreffen, genomen moeten worden of genomen zijn.

Artikel 12.

Voor een persoon wiens bestaan onzeker is of die zijn woonplaats verlaten heeft zonder voldoende orde op zijn zaken te stellen, kan een bewind worden ingesteld overeenkomstig de wet van de woonplaats waarvan hij afwezig is of die hij verlaten heeft.

Zolang niet een zodanig bewind is ingesteld, kunnen krachtens de wet der ligging maatregelen worden getroffen tot bescherming van de goederen van de betrokken persoon.

Artikel 13.

Erfenissen zijn, voor zover betreft de aanwijzing der erfgerechtigden, de volgorde waarin zij geroepen worden, de aandelen die hun ten deel vallen, het wettelijk erfdeel (voor België: voorbehouden gedeelte) en de verplichting tot inbreng, onderworpen aan de nationale wet van de overledene op het oogenblik van zijn overlijden.

Dezelfde wet beheerst de innerlijke geldigheid en de gevolgen van uiterste wilsbeschikkingen.

Wanneer de wet van de nationaliteit, die de overledene bezat op het tijdstip waarop hij een schenking aan zijn erfgenamen heeft gedaan, hen geheel of ten dele vrijstelt van de verplichting tot inbreng, is de inbreng slechts verschuldigd, voor zover die wet het bepaalt.

De vereffening en de verdeling van de nalatenschap, daaronder begrepen de executele, de aanvaarding en de verwerping, alsmede de gedwongen verrekening (voor België: inbreng van schulden) en de wijze waarop inbreng geschiedt, zijn onderworpen aan de wet van de laatste woonplaats van de overledene.

Artikel 14.

Wanneer iemand, die volgens het vorige artikel recht heeft op goederen van de nalatenschap, daarvan geheel of ten dele uitgesloten is, doordat in het land der ligging dier goederen een plaatselijke regel van internationaal privaatrecht is toegepast, worden de zakelijke rechten, overeenkomstig die regel door anderen verkregen, als geldig erkend.

Een persoon echter, die van een zodanige plaatselijke regel voordeel heeft gehad, is verplicht de uitgeslotene schadeloos te stellen en wel tot het bedrag van het door hem genoten voordeel.

Tussen deelgenoten worden de volgens de plaatselijke wet ontvangen goederen toegerekend op het aandeel, waarop een ieder volgens de nationale wet van de overledene recht heeft.

Article 11.

Les dispositions de l'article précédent sont également applicables lorsque des mesures relatives à leur capacité doivent être prises ou ont été prises pour la protection de majeurs.

Article 12.

Lorsque l'existence d'une personne est incertaine ou qu'elle a quitté son domicile sans avoir mis suffisamment d'ordre dans ses affaires, un administrateur peut lui être désigné, conformément à la loi du domicile dont elle est absente ou qu'elle a quitté.

Aussi longtemps qu'il n'a pas été désigné d'administrateur, des mesures peuvent être prises en vue de la protection des biens de cette personne, conformément à la loi de la situation de ces biens.

Article 13.

Les successions sont, en ce qui concerne la désignation des successibles, l'ordre dans lequel ils sont appelés, la part qui leur revient, la réserve et l'obligation au rapport, soumises à la loi nationale du défunt au moment du décès.

Cette loi détermine la validité intrinsèque et les effets des dispositions testamentaires.

Lorsque la loi de la nationalité que le défunt avait au moment où il a fait une donation à ses héritiers, les dispense en tout ou en partie du rapport, celui-ci n'est dû que dans la mesure fixée par cette loi.

La liquidation et le partage de la succession, y compris les règles concernant l'exécuteur testamentaire, l'acceptation et la renonciation, le rapport des dettes ainsi que le mode suivant lequel le rapport des libéralités est effectué, sont soumis à la loi du dernier domicile du défunt.

Article 14.

Si l'application d'une règle de droit international privé, en vigueur dans le pays de la situation des biens successoraux, a pour effet d'écarter en tout ou en partie celui qui eût été admis à faire valoir un droit sur ces biens en vertu de l'article précédent, les droits réels acquis par d'autres personnes conformément à cette règle sont reconus valables.

Toutefois, celui qui a bénéficié de l'application d'une telle règle, est obligé d'indemniser la personne exclue, dans la mesure du profit qu'il a retiré de cette application.

Les biens recueillis par l'effet de la règle de droit international privé visée au premier alinéa sont, entre copartageants, imputés sur la part revenant à chacun selon la loi nationale du défunt.

Artikel 15.

Overal waar in de vorige artikelen de nationale wet van een persoon toepasselijk wordt verklaard, wordt deze wet door die van de woonplaats vervangen:

1°. wanneer die persoon geen nationaliteit bezit, dan wel zijn nationaliteit of de op hem toepasselijke nationale wet niet met zekerheid kan vastgesteld worden;

2°. wanneer een vreemdeling in Nederland/België/Luxemburg zijn woonplaats heeft en het internationaal privaatrecht van zijn nationale wet de wet van die woonplaats toepasselijk verklaart;

3°. wanneer een vreemdeling buiten zijn eigen land en buiten Nederland/België/Luxemburg zijn woonplaats heeft en het internationaal privaatrecht van zijn nationale wet en van de wet van zijn woonplaats beide de laatstgenoemde wet toepasselijk verklaren.

Artikel 16.

Zakelijke rechten op lichamelijke goederen worden beheerst door de wet van het land, waar die goederen zich bevinden. Dezelfde wet bepaalt welke goederen roerend en welke onroerend zijn.

Goederen, die van het ene land naar het andere vervoerd worden, zijn tijdens dat vervoer onderworpen aan de wet van het land van bestemming.

Artikel 17.

Wanneer een overeenkomst zo nauw met een bepaald land verband houdt, dat zij overwegend tot de rechtssfeer van dat land moet worden gerekend, wordt die overeenkomst door de wet van dat land beheerst, tenzij partijen de overeenkomst geheel of ten dele aan een andere wet onderworpen hebben. Een zodanige keus kan echter de overeenkomst niet onttrekken aan de dwingende voorschriften van de eerstgenoemde wet.

Om vast te stellen of een overeenkomst overwegend tot de rechtssfeer van een land moet gerekend worden, kan gelet worden op de plaats van sluiting en van uitvoering der overeenkomst, op de woonplaats en op de nationaliteit der partijen en op ieder ander ter zake dienend feit.

Wanneer een overeenkomst niet overwegend tot de rechtssfeer van een land behoort en partijen evenmin een toepasselijke wet hebben aangewezen, is de overeenkomst onderworpen aan de wet van het land, alwaar de overeenkomst gesloten is. Indien een overeenkomst door het post-, telegraaf- of telefoonverkeer is tot stand gekomen, wordt de wet van het land van waaruit het eerst een aanbod gedaan is, toegepast.

Artikel 18.

De wet van het land, alwaar een feit plaats vindt, bepaalt of dit feit een onrechtmatige daad is en welke verbintenissen daaruit voortvloeien.

Article 15.

Dans tous les cas où les articles précédents renvoient à la loi nationale d'une personne, cette loi est remplacée par la loi du domicile:

1°. Lorsque cette personne n'a pas de nationalité ou lorsque sa nationalité ou la loi nationale qui lui est applicable ne peuvent être déterminées avec certitude;

2°. Lorsqu'un étranger a son domicile aux Pays-Bas/en Belgique/ au Luxembourg, et que les règles de droit international privé de sa loi nationale déclarent applicable la loi du domicile;

3°. Lorsqu'un étranger a son domicile hors de son pays et hors des Pays-Bas/de Belgique/du Luxembourg et que les règles de droit international privé tant de sa loi nationale que de la loi de son domicile, rendent applicable cette dernière loi.

Article 16.

Les droits réels sur les biens corporels sont régis par la loi du pays où ces biens se trouvent. Cette loi détermine le caractère immobilier ou mobilier de ces biens.

Les biens transportés d'un pays à un autre sont, durant le transport, soumis à la loi du pays de destination.

Article 17.

Lorsqu'un contrat se rattache si étroitement à un pays déterminé qu'il doit être considéré comme appartenant principalement à la sphère juridique de ce pays, il est régi par la loi de ce pays, à moins que les parties n'aient soumis le contrat, en tout ou en partie, à une autre loi. Ce choix ne peut avoir pour effet de soustraire le contrat aux dispositions impératives de la loi ci-dessus visée.

Pour apprécier si un contrat appartient principalement à la sphère juridique d'un pays, on peut avoir égard au lieu où le contrat a été conclu, au lieu de son exécution, au domicile et à la nationalité des parties et à toutes autres circonstances pertinentes.

Lorsqu'un contrat n'appartient pas principalement à la sphère juridique d'un pays déterminé et que les parties n'ont pas désigné la loi applicable, le contrat est régi par la loi du pays où il a été conclu. Si le contrat a été conclu par communication postale, télégraphique ou téléphonique, il est fait application de la loi du pays d'où l'offre initiale est partie.

Article 18.

La loi du pays où un fait a lieu détermine si ce fait constitue un acte illicite, ainsi que les obligations qui en résultent.

Indien echter de gevolgen behoren tot de rechtsfeer van een ander land dan dat waar het feit heeft plaatsgevonden, worden de verbintenissen die uit dat feit voortvloeien, door de wet van dat andere land bepaald.

Artikel 19.

De wet, die een verbintenis beheerst, bepaalt mede haar wijze van uitvoering, de gevolgen van haar niet-nakoming en de voorwaarden van haar tenietgaan.

Ten aanzien van de afgifte van lichamelijke roerende zaken bepaalt de wet van het land, waar deze zaken in ontvangst genomen moeten worden, de termijnen en de wijze van onderzoek, alsmede de maatregelen ten opzichte dier goederen in geval van weigering van inontvangstneming te treffen, alles in zoverre niet anders overeengekomen is.

In ieder geval moeten ten aanzien der wijze van uitvoering de dwingende voorschriften van de wet van het land der uitvoering in acht genomen worden.

Artikel 20

De wet van het land, waar de verdeling van de opbrengst van een executie dient te geschieden, bepaalt welke vorderingen een voorrecht hebben en de volgorde der voorrechten.

Artikel 21.

De wet, die een verbintenis beheerst, bepaalt of deze voor overgang vatbaar is en welke vereisten voor een overgang gesteld worden.

Bij een overgang, die zonder medewerking van de schuldenaar is tot stand gekomen, moeten de voorschriften, die de wet van zijn woonplaats in zijn belang of in dat van derden heeft vastgesteld, in acht genomen worden.

Artikel 22

De bevoegdheid van een persoon om een ander krachtens een volmacht te vertegenwoordigen, wordt ten aanzien van derden bepaald door de wet van het land, alwaar de vertegenwoordiger handelt.

Dezelfde wet bepaalt in hoeverre degene, die op eigen naam voor rekening van een ander handelt, rechtsbetrekkingen tussen degene, voor wie hij handelt, en de derde, met wie hij handelt, kan scheppen.

Artikel 23.

Een rechtshandeling is, wat de vorm betreft, in ieder geval geldig, indien zij voldoet aan de vereisten, die dienaangaande gesteld worden door de wet van het land, alwaar de handeling verricht wordt, tenzij de aard van de handeling of de nationale wet van hem die de handeling verricht, zich daartegen verzet.

Toutefois, si les conséquences de l'acte illicite appartiennent à la sphère juridique d'un pays autre que celui où le fait a eu lieu, les obligations qui en résultent sont déterminées par la loi de cet autre pays.

Article 19.

La loi qui régit une obligation détermine également la manière dont elle doit être exécutée, les conséquences de son inexécution et les conditions de son extinction.

Pour la livraison des biens meubles corporels, la loi du pays où la réception doit avoir lieu détermine, sauf convention contraire, les délais et les modalités d'examen, ainsi que les mesures à prendre concernant ces biens au cas où la réception en serait refusée.

En ce qui concerne les modalités d'exécution, on aura toujours égard aux règles impératives de la loi du pays où l'exécution a lieu.

Article 20.

La loi du pays où doit avoir lieu la distribution du produit d'une exécution forcée détermine les créances qui jouissent d'un privilège ainsi que l'ordre des privilèges.

Article 21.

La loi qui régit une obligation détermine si celle-ci peut faire l'objet d'un transfert et dans quelles conditions.

Si le transfert s'opère sans le concours du débiteur, il y a lieu d'observer les règles qui sont prescrites par la loi du domicile de ce dernier dans son intérêt ou dans l'intérêt des tiers.

Article 22.

Le droit de représenter une personne en vertu d'un pouvoir est régi, vis-à-vis des tiers, par la loi du pays où agit le représentant.

Cette loi détermine dans quelle mesure celui qui agit en nom personnel pour le compte d'autrui, peut créer des rapports juridiques entre celui pour qui il agit et le tiers avec qui il agit.

Article 23.

Un acte juridique est toujours valable quant à la forme, s'il satisfait aux conditions établies à cet égard par la loi du pays où l'acte est accompli, à moins que la nature de l'acte ou la loi nationale de celui qui l'a accompli, ne s'y oppose.

Artikel 24.

Behoudens de navolgende uitzonderingen moet voor de Nederlandse/Belgische/Luxemburgse rechter het bewijs overeenkomstig de Nederlandse/Belgische/Luxemburgse wet geleverd worden.

De toelaatbaarheid en de kracht van wettelijke vermoedens, alsmede de bewijslast, worden beheerst door de wet, die op de rechtsbetrekking van toepassing is.

Getuigenbewijs en schriftelijk bewijs zijn toelaatbaar, wanneer, hetzij de wet die op de rechtsbetrekking van toepassing is, hetzij de wet van het land waar de rechtshandeling heeft plaats gevonden, hetzij de Nederlandse/Belgische/Luxemburgse wet het bewijsmiddel toelaat.

De bewijskracht van een akte wordt bepaald door de wet van het land, alwaar de akte is opgemaakt. Is echter de akte verleden door of ten overstaan van een bevoegd diplomatiek of consulair ambtenaar, dan bepaalt de wet van het land, dat door deze ambtenaar vertegenwoordigd wordt, de bewijskracht der akte.

Artikel 25.

Rechten, die in overeenstemming met de regels van deze wet verkregen zijn, blijven erkend, ook al wijzigen zich daarna de omstandigheden, die voor de bepaling der toepasselijke wet beslissend zijn geweest.

Is buiten Nederland/België/Luxemburg een rechtsbetrekking ontstaan of te niet gegaan in overeenstemming met de wet, die toepasselijk was volgens het internationaal privaatrecht der landen, die op het ogenblik van dit ontstaan of tenietgaan der rechtsbetrekking daarbij wezenlijk betrokken waren, dan wordt dit ontstaan of tenietgaan ook in Nederland/België/Luxemburg erkend, al mocht het in strijd zijn met de krachtens de vorige voorschriften toepasselijke wet.

Artikel 26.

Een voorschrift van deze wet houdt op van toepassing te zijn, wanneer door zijn toepassing inbreuk zou gemaakt worden op de openbare orde, hetzij deze zich tegen de toepassing van een buitenlands voorschrift verzet, hetzij de toepassing van een Nederlands/Belgisch/Luxemburgs voorschrift eist.

Artikel 27.

Deze wet is niet van toepassing op de rechten en verplichtingen, geregeld bij de wetten betreffende de zeevaart, de binnenvaart of de luchtvaart.

Artikel 28.

Deze wet doet geen afbreuk aan de thans geldende verdragen of wetten tot uitvoering van verdragen.

Article 24.

Devant le juge néerlandais/belge/luxembourgeois la preuve se fait conformément à la loi néerlandaise/belge/luxembourgeoise, sous réserve des exceptions ci-après.

L'admissibilité et la force des présomptions légales ainsi que la charge de la preuve sont régies par la loi applicable au rapport juridique.

La preuve testimoniale et la preuve par écrit sont reçues, si ces moyens sont admis, soit par la loi applicable au rapport juridique, soit par la loi du pays où l'acte juridique a eu lieu, soit par la loi néerlandaise/belge/luxembourgeoise.

La force probante d'un acte est déterminée par la loi du pays où il est dressé. Toutefois, si l'acte est passé par ou devant un agent diplomatique ou consulaire compétent, la force probante de l'acte est déterminée par la loi du pays que représente cet agent.

Article 25.

Les droits acquis conformément aux dispositions de la présente loi demeureront reconnus, alors même que les circonstances qui ont déterminé la loi applicable, viennent à se modifier ultérieurement.

Lorsqu'un rapport juridique est né ou s'est éteint hors des Pays-Bas/de Belgique/du Luxembourg conformément à la loi applicable suivant le droit international privé des pays que ce rapport juridique concernait essentiellement au moment de sa naissance ou de son extinction, cette naissance ou cette extinction sont également reconnues aux Pays-Bas/en Belgique/au Luxembourg, même par dérogation à la loi applicable en vertu des dispositions de la présente loi.

Article 26.

Il est fait exception à l'application des dispositions de la présente loi, lorsque cette application porte atteinte à l'ordre public, soit que celui-ci s'oppose à l'application d'une disposition de la loi étrangère, soit qu'il impose l'application d'une disposition de la loi néerlandaise/belge/luxembourgeoise.

Article 27.

La présente loi n'est pas applicable aux droits et obligations régis par les lois sur la navigation maritime, fluviale ou aérienne.

Article 28.

La présente loi ne porte pas atteinte à l'application des traités ou des lois portant exécution de traités actuellement en vigueur.

D. GOEDKEURING

Bij Koninklijke Boodschap van 15 October 1951 (Bijlagen *Handelingen Tweede Kamer 1951—1952, 2329*) is aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal ter overweging aangeboden „een ontwerp van Wet tot goedkeuring van het op 11 Mei 1951 te 's-Gravenhage tussen Nederland, België en Luxemburg gesloten Verdrag tot het invoeren in Nederland, België en Luxemburg van een eenvormige wet betreffende het internationaal privaatrecht, verlening van kracht van wet aan genoemde eenvormige wet, en inwerkingtreding van die eenvormige wet”.

De toelichtende memorie, die het Wetsontwerp vergezelt, is ondertekend door de Minister van Justitie H. MULDERIJE en de Minister van Buitenlandse Zaken a.i. W. DREES.

E. BEKRACHTIGING

Overeenkomstig artikel 60, lid 2, van de Grondwet zal de bekrachtiging door Nederland eerst kunnen geschieden, nadat het Verdrag door de Staten-Generaal zal zijn goedgekeurd.

G. INWERKINGTREDING

Het Verdrag zal, ingevolge artikel 5, in werking treden zes maanden nadat de laatste akte van bekrachtiging bij de Nederlandse Regering zal zijn nedergelegd.

J. GEGEVENS

De tekst van het op 17 Juli 1948 te Brussel ondertekende Protocol tot instelling van een Belgisch-Nederlands-Luxemburgse Studiecommissie tot eenmaking van het recht, waarnaar verwezen wordt in de Préambule tot het onderhavige Verdrag, is afgedrukt in de Bijlagen van de *Handelingen* van de Tweede Kamer der Staten-Generaal 1948—1949, **1000**, IV, No. 10.

Uitgegeven de vijftiende October 1951.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
STIKKER.